

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 298

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 aprilie 2005

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 103 din 22 februarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă.....	2-4	137.	— Ordin al ministrului economiei și comerțului privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, precum și a modului de gestionare a activității.....	7-10
Decizia nr. 154 din 17 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a colectării unor venituri bugetare și ale art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	4-7	251.	— Ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor pentru organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase	10-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 103**

din 22 februarie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4
din Codul de procedură civilă**

Constantin Doldur	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Vacariu în Dosarul nr. 746/C/2004 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar, prin care autorul excepției solicită judecarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens, arată că interdicția mandatarului de a pune concluzii în fața instanței de judecată nu încalcă prevederile constituționale invocate, scopul dispozițiilor criticate fiind acela de a protege partea reprezentată. De altfel, partea interesată se poate prezenta personal în fața instanței și, de asemenea, își poate angaja un avocat ce are dreptul de a pune concluzii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 746/C/2004, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Elena Vacariu.

Autorul excepției de neconstituționalitate, în calitate de mandatar al reclamantului, arată că dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în ceea ce privește dreptul la apărare exercitat prin

intermediul unui consilier juridic cu procură în fața notarului. Consideră că poate pune concluzii orale, astfel cum prevede art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, însă instanța de judecată a apreciat că îi sunt opozabile aceste dispoziții de lege și, drept urmare, nu poate pune concluzii orale.

Tribunalul Galați — Secția civilă apreciază că restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o încălcare a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Constituție, deoarece mandatarul are posibilitatea de a formula cereri și de a propune probe, precum și dreptul de a depune concluzii scrise.

În opinia instanței de judecată, consilierul juridic, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 514/2003, precum și cu cele ale Statutului profesiei de consilier juridic, poate pune concluzii orale în instanță numai pentru persoanele juridice pe care le reprezintă, nu și pentru persoanele fizice, astfel încât dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă trebuie interpretate în acest sens.

În concluzie, instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul de vedere prezentat, consideră că art. 24 alin. (1) din Constituție garantează dreptul la apărare, dar că, tocmai pentru ca această garanție să funcționeze, alin. (2) al aceluiași articol prevede expres că în tot cursul procesului părțile au dreptul de a fi asistate de un avocat. În acest sens, arată că, în concordanță cu aceste principii, pentru a garanta că orice parte în proces poate fi asistată de o persoană cu pregătire adecvată, în măsură să ofere o asistență calificată și, totodată, pentru a preveni exercitarea fără drept a avocaturii, dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă limitează dreptul de a pune concluzii orale în proces, permițând

aceasta numai avocatului și consilierului juridic, pentru persoana juridică la care este angajat.

În concluzie, Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o încălcare a dreptului la apărare, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să formuleze cereri și să propună probe în tot cursul procesului, precum și dreptul de a depune concluzii scrise.

Totodată, se arată că posibilitatea reprezentării părților prin mandatar este prevăzută de art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile de exercitare a acestui mandat. Aceste condiții, precum și limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată. În acest sens, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 31/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2004, și Decizia nr. 54/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 10 martie 2003.

În concluzie, Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.*”

Autorul excepției susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție, care prevăd că „*Dreptul la apărare este garantat*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată și, în consecință, urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală, respingând excepțiile de neconstituționalitate invocate. Astfel, în Decizia nr. 31 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2004, Curtea a reținut că „reprezentarea părților într-un proces prin mandatar, care poate fi avocat sau altă persoană cu sau fără pregătire juridică, este una dintre modalitățile prin care Codul de procedură civilă asigură accesul liber la justiție, precum și exercitarea dreptului la apărare al părților, drepturi fundamentale prevăzute de art. 21, respectiv de art. 24 din Constituție. Restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o împiedicare a accesului liber la justiție, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să formuleze cereri și să propună probe în tot cursul procesului, precum și dreptul de a depune concluzii scrise. Posibilitatea reprezentării părții prin mandatar este prevăzută doar de art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile de exercitare a acestui mandat. Aceste condiții, precum și limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată”.

De asemenea, în Decizia nr. 416 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.217 din 17 decembrie 2004, Curtea a constatat că, întrucât Legea fundamentală, prevăzând în alin. (1) al art. 24 garantarea dreptului la apărare, consacră în alin. (2) al aceluiași articol dreptul părților de a fi asistate de un avocat în tot timpul procesului, nu și pe acela de a apela la serviciile unui mandatar. Tăcerea legiuitorului constituțional în această privință nu poate fi complinită pe calea unei interpretări extensive, astfel încât prevederea constituțională menționată lipsește de temei critica de neconstituționalitate.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Vacariu în Dosarul nr. 746/C/2004 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 februarie 2005.

PREȘEDINTE,
CONSTANTIN DOLDUR

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 154

din 17 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a colectării unor venituri bugetare și ale art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

din Diosig în Dosarul nr. 1.196/2004 al Judecătoriai Marghita.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Stabilirea faptului că, o dată cu aplicarea sancțiunii, se dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții, nu înfrânge prezumția referitoare la caracterul licit al dobândirii averii, ci este în deplin acord cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (8) și (9).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a colectării unor venituri bugetare și ale art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrisil” — S.R.L.

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1.196/2004, **Judecătoria Marghita a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța**

Guvernului nr. 3/2003 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a colectării unor venituri bugetare și ale art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrisil” — S.R.L. din Diosig.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, formulată oral în fața instanței de judecată și cuprinsă în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin prevederilor art. 41 alin. (7) din Constituție. Consideră că prezumția de dobândire licită a bunurilor, instituită de textul constituțional invocat, operează și în ceea ce privește bunurile confiscate prin proces-verbal de contravenție.

Judecătoria Marghita consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât în cazul bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții nu se poate vorbi de o dobândire licită care să poată fi prezumată. Arată că susținerile autorului excepției pornesc de la premisa eronată că proprietatea trebuie ocrotită în orice condiții, inclusiv atunci când legea este încălcată. De altfel, din întreaga economie a art. 41 din Constituție, rezultă că textele constituționale care conțin dispoziții privind protecția proprietății private au în vedere desfășurarea de activități comerciale în condițiile respectării prevederilor legale referitoare la dreptul de proprietate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003 este inadmisibilă, deoarece prin dispozițiile art. 298 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost abrogată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001, pe cale de consecință fiind abrogate și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 3/2003. Astfel, ele nu mai sunt în vigoare, fiind incidente prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate ce au ca obiect dispoziții legale în vigoare. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, apreciază că este neîntemeiată. În acest sens, precizează că de prezumția dobândirii licite, stabilită de art. 44 alin. (8) din Constituție, „se bucură numai averea dobândită printr-o activitate în acord cu ordinea de drept, nu și cea obținută prin fapte de încălcare a legii,

anume prin săvârșirea de infracțiuni și contravenții”. Întrucât, prin dispozițiile art. 44 alin. (9), Legea fundamentală a abilitat legiuitorul ordinar să fixeze condițiile în care pot fi confiscate bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții, consideră că prevederile de lege criticate sunt concordante cu dispozițiile Constituției. În continuare, menționează că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că este la latitudinea legiuitorului să aplice un regim juridic mai sever în cazul circulației bunurilor supuse accizelor, inclusiv sub aspectul gravității sancțiunilor prevăzute. Citează, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 477 din 9 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 4 februarie 2004.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că aplicarea, în mod legal, a unei amenzi, pentru o contravenție săvârșită, este consecința legitimă a încălcării unei norme legale, iar nu o încălcare a dreptului de proprietate. De asemenea, stabilirea faptului că, o dată cu aplicarea sancțiunii, se dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții, nu înfrânge prezumția referitoare la caracterul licit al dobândirii averii, ci este în deplin acord cu dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua și alin. (9). De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, așa cum prevede art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție. Menționează, în acest sens, Decizia nr. 319 din 9 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 7 octombrie 2003.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța

Guvernului nr. 3/2003 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a colectării unor venituri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 17 ianuarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 13 iunie 2003, precum și cele ale art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003: „(2) Prin derogare de la prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează: (...)”

— cu amendă între 5 miliarde lei și 10 miliarde lei și confiscarea carburanților auto, fapta prevăzută la lit. e)“;

— Art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „(1) Persoana imputernicită să aplice sancțiunea dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. În toate situațiile agentul constatator va descrie în procesul-verbal bunurile supuse confiscării și va lua în privința lor măsurile de conservare sau de valorificare prevăzute de lege, făcând mențiunile corespunzătoare în procesul-verbal.

(2) În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.

(3) Agentul constatator are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate este încălcat art. 41 alin. (7) din Constituția României, devenit, ca urmare a revizuirii și republicării Constituției, art. 44 alin. (8), cu următorul conținut:

— Art. 44 alin. (8): „Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003 stabilește sancțiunea aplicabilă în ipoteza săvârșirii contravenției reglementate la lit. e) a alineatului (1) al aceluiași articol. Astfel, comercializarea de carburanți auto care nu corespund

certificatului de conformitate se sancționează cu amendă între 5 miliarde lei și 10 miliarde lei și confiscarea acestora.

Curtea Constituțională constată că s-a mai pronunțat asupra unei excepții asemănătoare. Astfel, prin Decizia nr. 105 din 11 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 8 aprilie 2003, Curtea a observat că prin săvârșirea unei contravenții, în speța de față comercializarea de carburanți auto care nu corespund certificatului de conformitate, se încalcă o normă legală care reglementează regimul juridic special al produselor supuse accizelor. Acest fapt constituie, *eo ipso*, o cauză de înlăturare a prezumției generale de dobândire licită a averii. O interpretare contrară ar duce la concluzia eronată că proprietatea ar trebui ocrotită în orice condiții, inclusiv când legea este încălcată. Cu același prilej, Curtea a reținut că interdicția confiscării averii dobândite licit și prezumția caracterului licit al dobândirii, reguli stabilite de alin. (8) al art. 44 din Constituție, nu exclud posibilitatea confiscării bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții potrivit alin. (9). Or, carburanții auto ale căror caracteristici nu corespund celor înscrise în certificatul de conformitate se circumscriu, în cazul comercializării lor, sferei bunurilor a căror confiscare este permisă de textul constituțional al art. 44 alin. (9). De asemenea, Curtea Constituțională a constatat prin Decizia nr. 372 din 2 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 13 noiembrie 2003, că prin însăși săvârșirea contravenției autorul acesteia se situează în afara sferei licitului, cu consecința firească, prevăzută de art. 44 alin. (9) din Constituție, a posibilității de a suferi rigorile legii, între care și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din fapta sa.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003, și prin Decizia nr. 98 din 4 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 30 aprilie 2004, a statuat că acestea sunt constituționale.

Pentru aceste considerente, excepția de neconstituționalitate a art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003 urmează să fie respinsă ca neîntemeiată. Aceeași concluzie se impune și în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, pe baza unui raționament similar, critica fiind identică. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, statuând prin Decizia nr. 251 din 12 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din

31 iulie 2003, Decizia nr. 317 din 9 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 8 octombrie 2003, Decizia nr. 319 din 9 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 7 octombrie 2003, și Decizia nr. 407 din 4 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 839 din 25 noiembrie 2003, că acestea sunt constituționale.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (2) liniuța a 4-a din Ordonanța Guvernului nr. 3/2003 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor și pentru instituirea unor măsuri de îmbunătățire a colectării unor venituri bugetare și ale art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrisil” — S.R.L. din Diosig în Dosarul nr. 1.196/2004 al Judecătorei Marghita.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERȚULUI

ORDIN

privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, precum și a modului de gestionare a activității

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 357/2004 privind aprobarea mecanismului de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 2.184/2004,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și comerțului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă componența Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Modul de gestionare a documentelor aferente activităților pentru administrarea Programului de creștere a competitivității produselor industriale, prevăzut în anexa nr. 3.

Art. 4. — Prin delegare de competență, în condițiile prevederilor art. 20 alin. (2) din Legea nr. 500/2002,

contractele de finanțare și actele adiționale aferente cu o valoare mai mică de 1.000 milioane lei se semnează de către secretarul general al Ministerului Economiei și Comerțului, iar cele cu o valoare mai mare de 1.000 milioane lei, avizate favorabil de secretarul general al ministerului, se semnează de către secretarul de stat care coordonează politicile industriale.

Art. 5. — Direcția generală politică industrială, Direcția generală buget, economico-financiară și administrativ, Direcția infrastructură, calitate și mediu, Direcția generală

legislație management și Serviciul contencios vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 7. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului economiei și comerțului nr. 225/2004 privind organizarea și funcționarea Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, precum și a modului de gestionare a activității, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 30 aprilie 2004.

Ministrul economiei și comerțului,

Codruț Ioan Șereș

București, 1 aprilie 2005.

Nr. 137.

ANEXA Nr. 1

COMPONENTA

Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar

Comisia pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar este formată din 7 membri, după cum urmează:

- Președinte: — Eugen Țapu Nazare, secretar de stat în Ministerul Economiei și Comerțului
- Vicepreședinți: — Viorel Palașcă, secretar general în Ministerul Economiei și Comerțului;
— Aurica Sereny, director general adjunct în cadrul Direcției generale politică industrială
- Membri: — Nichita Liliana, consilier în cadrul Direcției infrastructură, calitate și mediu;
— Chim Niculina, consilier în cadrul Direcției generale politică industrială;
— Stan Cornel, expert în cadrul Direcției generale buget, economico-financiară și administrativ;
— un reprezentant al patronatului de ramură.

ANEXA Nr. 2

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar

1. Comisia pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, denumită în continuare *Comisie*, funcționează în cadrul Ministerului Economiei și Comerțului, cu atribuții în organizarea și derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Programul de creștere a competitivității produselor industriale, denumit în continuare *Program*.

2. Principalele atribuții ale Comisiei sunt următoarele:

a) coordonează întreaga activitate de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Program, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 357/2004, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 2.184/2004;

b) promovează campanii de informare publică privind Programul, prin conferințe și comunicate de presă, interviuri, întâlniri cu patronatele, asociațiile profesionale de

profil și/sau camerele de comerț și industrie, autoritățile locale și altele, precum și prezentarea acestuia pe site-ul Ministerului Economiei și Comerțului — www.minind.ro;

c) evaluează proiectele (documentele) prezentate de agenții economici, în ordinea înregistrării lor în Registrul unic de evidență al Comisiei, și decide asupra acceptării sau respingerii acordării sprijinului financiar de la bugetul de stat;

d) evaluează solicitările beneficiarilor, după caz, privind modificarea clauzelor contractuale și decide asupra acceptării sau respingerii acestora;

e) analizează stadiul derulării Programului, stabilind măsuri în consecință;

f) aprobă programul de control și stabilește mandatul reprezentanților Ministerului Economiei și Comerțului care verifică la fața locului realizarea proiectelor;

g) analizează modul de utilizare a fondurilor alocate și adoptă măsuri de creștere a eficienței activității;

h) decide asupra necesității sistării sprijinului financiar către beneficiarii Programului care nu respectă clauzele contractuale și/sau care furnizează informații eronate;

i) informează conducerea Ministerului Economiei și Comerțului asupra modului de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat prin Program și face propuneri pentru îmbunătățirea derulării acestuia;

j) asigură realizarea bazei de date privind programele prezentate și acceptate de Comisie, utilizarea fondurilor alocate, stadiul realizării proiectelor pentru contractele în derulare, rezultatele implementării proiectelor.

3. Convocarea Comisiei se face, ori de câte ori este necesar, de către președinte sau, în lipsa acestuia, de vicepreședinte, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data prevăzută pentru ședință.

4. Comisia este legal întrunită dacă sunt prezenți cel puțin 5 membri și decide cu votul majorității absolute a numărului de membri numiți în cadrul acesteia.

5. Participarea la ședințele Comisiei reprezintă sarcină de serviciu și nu este remunerată.

6. Deciziile Comisiei se consemnează într-un proces-verbal înscris într-un registru unic înființat în acest scop.

7. Secretariatul Comisiei este asigurat de către Direcția generală politică industrială.

8. Secretariatul Comisiei gestionează următoarele registre: Registrul unic de evidență a proiectelor, Registrul de procese-verbale, Registrul de evidență contracte, Registrul de evidență acte adiționale, Registrul de evidență documente de plată.

9. Informațiile privind Programul, prezentate pe site-ul Ministerului Economiei și Comerțului, sunt actualizate prin grija secretariatului Comisiei.

10. Periodic, secretariatul Comisiei pregătește comunicate de presă privind stadiul derulării Programului, precum și materialele necesare pentru promovarea campaniei de informare publică privind Programul.

11. La ședințele Comisiei pot participa și invitați, cu luarea în considerare a domeniilor care fac obiectul proiectelor evaluate.

ANEXA Nr. 3

MODUL DE GESTIONARE A DOCUMENTELOR

aferele activităților pentru administrarea Programului de creștere a competitivității produselor industriale

1. Programul de creștere a competitivității produselor industriale, denumit în continuare *Program*, se derulează în cadrul Ministerului Economiei și Comerțului, cu participarea directă a Direcției generale politică industrială, Direcției generale buget, economico-financiară și administrativ, Direcției infrastructură, calitate și mediu și a Serviciului contencios.

2. Toate documentele care au legătură cu Programul se înregistrează la Registratura Ministerului Economiei și Comerțului.

3. Proiectele depuse de potențialii beneficiari se înregistrează de către secretariatul Comisiei pentru derularea mecanismului de acordare a sprijinului financiar, denumită în continuare *Comisie*, în Registrul unic de evidență al Comisiei, în ordinea numerelor de înregistrare primite de la Registratura Ministerului Economiei și Comerțului.

4. Proiectele se evaluează de către specialiști și se analizează în cadrul Consiliului tehnico-economic al Direcției generale politică industrială pentru stabilirea încadrării

agenților economici în condițiile de eligibilitate și, respectiv, a încadrării proiectelor prezentate în criteriile de eligibilitate, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 357/2004, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 2.184/2004.

5. În cadrul ședințelor Comisiei se prezintă și se susțin rezultatele analizei de către membrii Comisiei reprezentanți ai Direcției generale politică industrială.

6. Secretariatul Comisiei întocmește procesele-verbale ale acesteia, pe care le înscrie în registrul prevăzut la pct. 6 din anexa nr. 2.

7. În termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data desfășurării ședinței de evaluare a proiectului, secretariatul Comisiei transmite notificări agenților economici privind deciziile Comisiei.

8. În cazul în care proiectul este acceptat pentru finanțare, secretariatul Comisiei transmite pe cale electronică modelul de contract sau de act adițional, după caz, modelul de raport tehnico-financiar și graficul de lucrări

pentru etapa următoare, precum și orice informații referitoare la Program.

9. Contractele de finanțare întocmite de către beneficiari, depuse la Registratura Ministerului Economiei și Comerțului, se transmit Direcției generale politică industrială pentru finalizare. Actele adiționale întocmite de beneficiari urmează același circuit de avizare aplicabil contractelor de finanțare.

10. Contractele de finanțare finalizate primesc un număr de înregistrare din Registrul de evidență contracte.

11. Contractele de finanțare semnate de către reprezentanții Direcției generale politică industrială urmează circuitul de avizare, prin grija secretariatului Comisiei.

12. Contractele de finanțare sunt avizate de Serviciul contencios în termen de o zi lucrătoare.

13. Contractele de finanțare/actele adiționale se transmit Direcției generale buget, economico-financiară și administrativ, care le verifică și le avizează în termen de maximum 3 zile lucrătoare.

14. Contractele de finanțare la care suma angajată este mai mare de 100 milioane lei se prezintă pentru viză controlorului delegat, reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, de către secretariatul Comisiei.

15. Contractele de finanțare se semnează de către reprezentantul Ministerului Economiei și Comerțului, împuternicit în acest sens, cu beneficiarii sprijinului financiar.

16. Câte un exemplar al contractului de finanțare încheiat se transmite de către secretariatul Comisiei beneficiarilor Programului, Direcției generale politică industrială și Direcției generale buget, economico-financiară și administrativ. Un exemplar al contractului de finanțare se păstrează în arhiva Comisiei.

17. Pentru fiecare contract de finanțare/act adițional aprobat de conducerea Ministerului Economiei și Comerțului, Direcția generală politică industrială întocmește angajamentele bugetare individuale și propunerile de angajare a unei cheltuieli, care se transmit Direcției generale buget, economico-financiară și administrativ.

18. Derularea contractelor de finanțare încheiate cu beneficiarii se urmărește de către Direcția generală politică industrială.

19. Documentele de plată depuse de beneficiari la registratura ministerului, preluate de către secretariatul

Comisiei și înregistrate în Registrul de evidență documente de plată, se repartizează salariaților Direcției generale politică industrială, care verifică existența, legalitatea și corectitudinea documentațiilor de plată în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data preluării acestora de la secretariatul Comisiei.

20. În cazul în care documentațiile de plată nu sunt corespunzător întocmite, Direcția generală politică industrială întreprinde demersurile necesare (în scris, telefonic sau prin întâlniri directe) în vederea finalizării acestora, iar termenul prevăzut la pct. 19 se decalculează corespunzător).

21. Asigurarea parcurgerii fazei de lichidare a cheltuielilor, prin verificarea documentelor justificative și confirmarea pe propria răspundere a persoanei responsabile că această verificare a fost realizată, se face de către Direcția generală politică industrială. În situația achiziției de bunuri și/sau servicii se verifică dacă documentele de plată sunt însoțite de documente care atestă că aceasta s-a realizat pe bază de licitație sau selecție de oferte.

22. Direcția generală politică industrială vizează prin persoanele delegate cu aceste atribuții, pentru „Bun de plată”, documentele justificative de plată corespunzătoare.

23. Periodic, Direcția generală politică industrială întocmește ordonanțarea de plată, separat pentru documentele de plată cu valoarea sub 100 milioane lei și peste 100 milioane lei, și le depune la Direcția generală buget, economico-financiară și administrativ.

Se are în vedere ca valoarea însumată a celor două ordonanțări să fie de minimum 1 miliard lei. Numărul maxim de ordonanțări pe lună este de 3.

24. În termen de maximum 15 zile lucrătoare Direcția generală buget, economico-financiară și administrativ asigură plata cheltuielilor efectuate de către beneficiarii Programului, în limita creditelor bugetare aprobate prin bugetul ministerului cu destinația „Stimularea exporturilor”, în condițiile legii.

25. Urmărirea efectuării fazei de plată a cheltuielilor se face de către Direcția generală politică industrială care informează telefonic, după caz, agenții economici asupra plăților efectuate.

MINISTERUL MEDIULUI ȘI GOSPODĂRIII APELOR

ORDIN

pentru organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase

În baza prevederilor art. 19 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 95/2003 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase,

în temeiul art. 4 pct. 1.17 din Hotărârea Guvernului nr. 408/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 408/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.625/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului,

în temeiul art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.626/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea agențiilor regionale de protecție a mediului,

ministrul mediului și gospodăririi apelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase și limitarea consecințelor acestora pentru populație și mediu.

Art. 2. — Măsurile, atribuțiile și activitățile prevăzute de prezentul ordin asigură implementarea dispozițiilor legale în vigoare în domeniul controlului activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase.

Art. 3. — (1) În sensul prezentului ordin se folosesc următoarele abrevieri:

- a) *APM* — agenția de protecție a mediului;
- b) *ARPM* — agenția regională de protecție a mediului;
- c) *ANPM* — Agenția Națională pentru Protecția Mediului;
- d) *MMGA* — Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor.

(2) În sensul prezentului ordin termenii specifici utilizați sunt definiți după cum urmează:

a) *obiectiv fără risc* — obiectiv în care sunt prezente substanțe periculoase în cantități (tone) mai mici decât cele prezentate în coloana 2 din tabelele 1 și 3 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 95/2003 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

b) *obiectiv cu risc minor* — obiectiv în care sunt prezente substanțe periculoase în cantități (tone) mai mari sau egale cu cele prezentate în coloana 2 și mai mici decât cele prezentate în coloana 3 din tabelele 1 și 3 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 95/2003;

c) *obiectiv cu risc major* — obiectiv în care sunt prezente substanțe periculoase în cantități (tone) mai mari sau egale cu cele prezentate în coloana 3 din tabelele 1 și 3 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 95/2003;

d) *efect Domino* — creșterea probabilității producerii unui accident major sau agravarea consecințelor acestuia, prin amplasarea a cel puțin două obiective, dintre care unul este obiectiv cu risc major, la distanțe suficient de mici ca să se influențeze reciproc;

e) *Comisia pentru acreditarea experților externi* — comisie formată la nivelul Secretariatului de risc din ANPM, cu scopul recunoașterii oficiale a competenței experților de a participa la activități specifice prevenirii accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și limitării consecințelor acestora pentru populație și mediu;

f) *Comisia pentru siguranța instalațiilor și accidente* — comisie formată din experți acreditați de comisia

specializată a Secretariatului de risc din ANPM și reprezentanți ai secretariatelor de risc;

g) *expert extern* — expert în domeniul tehnic, având pregătire superioară și o experiență relevantă de cel puțin 7 ani, acreditat de comisia specializată a Secretariatului de risc din ANPM.

Art. 4. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin conducerea APM, ARPM, ANPM și a direcției de specialitate din MMGA va lua măsuri de funcționare a secretariatelor de risc în conformitate cu denumirile și cu distribuția de personal prezentate în anexa nr. 1.

Art. 5. — Conducerea APM, ARPM, ANPM și a direcției de specialitate din MMGA va emite decizii de nominalizare a persoanelor în secretariatele de risc, cu respectarea prevederilor art. 4 și având la bază consimțământul persoanei, sau după caz, va angaja prin concurs personalul necesar conform anexei nr. 1.

Art. 6. — Personalul numit sau, după caz, angajat în secretariatele de risc va avea studii superioare. La angajare, tematica de concurs va include și conținutul prezentului ordin.

Art. 7. — Se aprobă atribuțiile secretariatelor de risc prezentate în anexa nr. 2.

Art. 8. — În conformitate cu prevederile legislației în vigoare, conducerea APM, ARPM, ANPM și a direcției de specialitate din MMGA va întocmi fișele de post ale persoanelor nominalizate sau angajate în secretariatele de risc, potrivit art. 5 și 6, numai în limita atribuțiilor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 9. — Procedura de inspecție pentru obiectivele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și Procedura de acreditare a experților externi, elaborate de Secretariatul de risc din MMGA, vor fi aprobate prin ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 10. — În conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, se împuternicește personalul din secretariatele de risc să efectueze inspecții privind siguranța instalațiilor la obiectivele care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 95/2003.

Art. 11. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 12. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apelor și protecției mediului

nr. 1.441 din 12 martie 2003 privind înființarea Secretariatului de risc pentru controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 26 martie 2003.

Art. 13. — Conducerea APM, ARPM, ANPM și a direcției de specialitate din MMGA va pune în aplicare dispozițiile prezentului ordin.

Art. 14. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

București, 26 martie 2005.
Nr. 251.

ANEXA Nr. 1

**DISTRIBUȚIA, LA NIVELUL ANILOR 2005—2006, A PERSONALULUI ÎN SECRETARIATELE DE RISC
PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR CARE PREZINTĂ PERICOLE DE ACCIDENTE MAJORE ÎN CARE SUNT IMPLICATE SUBSTANȚE
PERICULOASE**

Nr. crt.	Denumirea secretariatului	Numărul de salariați
1.	Secretariatul de risc din MMGA	3
2.	Secretariatul de risc din ANPM	15
3.	Secretariatul de risc din ARPM Bacău pentru Regiunea 1 — Nord-Est	3
4.	Secretariatul de risc din ARPM Galați pentru Regiunea 2 — Sud—Est	3
5.	Secretariatul de risc din ARPM Pitești pentru Regiunea 3 — Sud-Muntenia	3
6.	Secretariatul de risc din ARPM Craiova pentru Regiunea 4 — Sud-Vest	3
7.	Secretariatul de risc din ARPM Timișoara pentru Regiunea 5 — Vest	3
8.	Secretariatul de risc din ARPM Cluj-Napoca pentru Regiunea 6 — Nord-Vest	3
9.	Secretariatul de risc din ARPM Sibiu pentru Regiunea 7 — Centru	3
10.	Secretariatul de risc din ARPM București pentru Regiunea 8 — București—Ilfov	3
11.	Secretariatul de risc din APM Alba Iulia	2
12.	Secretariatul de risc din APM Alexandria	2
13.	Secretariatul de risc din APM Arad	2
14.	Secretariatul de risc din APM Baia Mare	3
15.	Secretariatul de risc din APM Bistrița	2
16.	Secretariatul de risc din APM Botoșani	2
17.	Secretariatul de risc din APM Brăila	2
18.	Secretariatul de risc din APM Brașov	3
19.	Secretariatul de risc din APM Buzău	2
20.	Secretariatul de risc din APM Călărași	2
21.	Secretariatul de risc din APM Constanța	3
22.	Secretariatul de risc din APM Deva	3
23.	Secretariatul de risc din APM Drobeta-Turnu Severin	2
24.	Secretariatul de risc din APM Focșani	2
25.	Secretariatul de risc din APM Giurgiu	2
26.	Secretariatul de risc din APM Iași	2
27.	Secretariatul de risc din APM Ilfov	2
28.	Secretariatul de risc din APM Miercurea-Ciuc	2
29.	Secretariatul de risc din APM Oradea	2
30.	Secretariatul de risc din APM Piatra-Neamț	2
31.	Secretariatul de risc din APM Ploiești	3
32.	Secretariatul de risc din APM Reșița	2
33.	Secretariatul de risc din APM Râmnicu Vâlcea	3
34.	Secretariatul de risc din APM Satu Mare	2
35.	Secretariatul de risc din APM Sfântu Gheorghe	2

Nr. crt.	Denumirea secretariatului	Număr de salariați
36.	Secretariatul de risc din APM Slatina	2
37.	Secretariatul de risc din APM Slobozia	2
38.	Secretariatul de risc din APM Suceava	2
39.	Secretariatul de risc din APM Târgoviște	2
40.	Secretariatul de risc din APM Târgu Jiu	2
41.	Secretariatul de risc din APM Târgu Mureș	2
42.	Secretariatul de risc din APM Tulcea	2
43.	Secretariatul de risc din APM Vaslui	2
44.	Secretariatul de risc din APM Zalău	2
TOTAL:		116

*ANEXA Nr. 2***ATRIBUȚII ALE SECRETARIATELOR DE RISC****A. Secretariatul de risc din APM:**

1. răspunde de implementarea la nivel de județ a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase și ale legislației subsecvente;

2. identifică/inventariază titularii activităților, respectiv obiectivele care intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și ale legislației subsecvente;

3. asigură verificarea în teren a obiectivelor, respectiv a titularilor de activitate, cu privire la obligațiile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 95/2003 și în legislația subsecventă, în conformitate cu procedura de inspecție aprobată prin ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor;

4. colaborează și schimbă informații, în condițiile legii, cu autoritățile locale și cu organisme neguvernamentale;

5. informează operatorii asupra cerințelor referitoare la conținutul notificării activității care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

6. verifică conținutul notificării activității care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, după caz, comunică titularului activității observații;

7. ține evidența notificărilor, conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 1.084/2003 privind aprobarea procedurilor de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, respectiv, a accidentelor majore produse;

8. solicită titularilor de activitate și celorlalte autorități locale informații necesare desfășurării activității;

9. utilizează proceduri elaborate și transmise spre aplicare de Secretariatul de risc din MMGA;

10. verifică luarea măsurilor pentru prevenirea accidentelor cu impact asupra sănătății omului și a mediului și limitarea consecințelor acestora;

11. colaborează cu personalul de specialitate din APM în scopul aplicării procedurii de reglementare pentru activitățile în care sunt prezente substanțe periculoase;

12. confirmă în scris titularilor de activitate primirea documentațiilor depuse sau transmise;

13. întocmește documentele de interzicere a utilizării sau punerii în funcțiune a oricărui obiectiv, a oricărei instalații ori unități de stocare sau a oricărei părți din aceasta, dacă titularul activității nu a înaintat în termenele legale notificarea, raportul de securitate, planul de urgență internă, informațiile necesare întocmirii planului de urgență externă sau alte informații solicitate, după caz, conform dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și ale legislației subsecvente;

14. informează operatorul cu privire la cerințele legate de structura și conținutul documentației privind politica de prevenire a accidentelor majore, precum și asupra condițiilor impuse pentru verificarea acesteia;

15. verifică conținutul documentației privind politica de prevenire a accidentelor majore;

16. ține evidența documentațiilor privind politica de prevenire a accidentelor majore;

17. informează în scris operatorul asupra rezultatelor verificării documentației privind politica de prevenire a accidentelor majore;

18. informează operatorii asupra cerințelor referitoare la rapoartele de securitate;

19. verifică rapoartele de securitate conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului

nr. 142/2004 pentru aprobarea Procedurii de evaluare a raportului de securitate privind activitățile care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, după caz, întocmește formele necesare implicării experților externi în procesul de verificare a rapoartelor de securitate;

20. ține evidența rapoartelor de securitate;

21. comunică în scris titularilor de activitate rezultatul verificării raportului de securitate;

22. informează operatorii asupra cerințelor referitoare la planurile interne și externe de urgență;

23. verifică existența planurilor interne și externe de urgență pentru obiectivele cu risc major;

24. inițiază și participă la evaluarea, inclusiv la testarea planurilor interne și externe de urgență pentru obiectivele cu risc major;

25. urmărește modul de respectare a termenelor de transmitere de către titularii de activitate a notificărilor, a politicilor de prevenire a accidentelor majore, a rapoartelor de securitate, a planurilor de urgență internă și a informațiilor necesare elaborării planurilor de urgență externă, în concordanță cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 95/2003;

26. întocmește planurile de inspecție, conform procedurii elaborate și transmise de Secretariatul de risc din MMGA;

27. în urma fiecărei inspecții întocmește un raport de inspecție, conform procedurii elaborate și transmise de Secretariatul de risc din MMGA;

28. informează titularii de activitate cu privire la obligativitatea notificării unui accident sau a unei avarii în care sunt implicate substanțe periculoase;

29. în caz de accident major:

a) informează imediat Secretariatul de risc din ARPM privind producerea unui accident;

b) verifică conținutul notificării accidentelor conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 1.084/2003 privind procedurile de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, respectiv, a accidentelor majore produse;

c) participă la schimbul de informații cu reprezentanții desemnați de titularul de activitate și cu celelalte autorități locale;

d) participă la cercetarea la fața locului a accidentelor și întocmește raportul final pe care îl transmite Secretariatului de risc din ARPM;

e) ține evidența notificărilor;

f) urmărește luarea tuturor măsurilor de intervenție și remediere necesare, urgente, pe termen mediu sau lung, de către titularul activității;

g) colectează și verifică, prin inspecție, informațiile necesare pentru analizarea completă a aspectelor tehnice, organizatorice și manageriale ale accidentului major;

h) stabilește împreună cu titularii activităților măsurile preventive ce se impun pentru evitarea unor viitoare accidente;

i) pune la dispoziție compartimentului pentru relații publice informații privind posibile efecte, inclusiv pentru situații cu impact transfrontier;

j) participă la lucrările comisiei tehnice de evaluare a cauzelor și consecințelor inclusiv, și, după caz, întocmește formele necesare implicării experților externi;

30. inițiază și participă la programe și proiecte interne și internaționale și face propuneri pentru activitatea de cercetare;

31. participă la elaborarea politicilor de dezvoltare și amenajare a teritoriului, a politicilor relevante locale, asigurându-se că se va păstra o distanță adecvată și se vor lua măsuri suplimentare tehnice pentru a nu mări pericolul asupra: populației, zonelor rezidențiale, clădirilor și teritoriilor cu utilitate publică, căilor importante de comunicații, zonelor de recreere etc., datorat obiectivelor care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și a legislației subsecvente;

32. participă la evaluarea grupurilor de obiective și a situațiilor probabile declanșării efectului Domino;

3. instituie și actualizează un registru care va cuprinde următoarele:

a) informațiile referitoare la obiectivele care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și a legislației subsecvente;

b) evidența accidentelor;

c) analiza cauzelor producerii accidentului major, experiența acumulată și măsurile preventive necesare pentru prevenirea altor asemenea accidente;

34. pune la dispoziție compartimentului pentru relații publice informații referitoare la:

a) proiectarea unor noi obiective cărora le sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și ale legislației subsecvente;

b) modificările aduse obiectivelor existente, cărora le sunt aplicabile prevederile Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și ale legislației subsecvente;

c) dezvoltările în jurul obiectivelor existente, care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și a legislației subsecvente;

35. colaborează, potrivit legii, cu autoritățile pentru protecție civilă și cu celelalte autorități competente;

36. supune spre aprobare conducerii corespondența destinată factorilor interesați din afara APM;

37. transmite informațiile solicitate de secretariatele de risc din ARPM, ANPM și MMGA;

38. întocmește un raport lunar privind activitatea proprie și îl prezintă spre avizare conducerii APM;

39. în cazul în care există posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontiere la un obiectiv ce

intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și a legislației subsecvente, informează Secretariatul de risc din MMGA.

B. Secretariatul de risc din ARPM:

1. coordonează din punct de vedere tehnic, la nivel regional, secretariatele de risc din APM-uri;

2. urmărește respectarea termenelor stabilite pentru implementarea la nivel de regiune a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și ale legislației subsecvente;

3. inițiază și încurajează schimbul de experiență la nivel regional;

4. inițiază/participă la programe și proiecte interne și internaționale și face propuneri pentru activitatea de cercetare;

5. elaborează sinteza inventarelor obiectivelor la nivel regional;

6. ține evidența la nivel regional a rezultatelor evaluărilor rapoartelor de securitate;

7. solicită secretariatelor de risc din APM-uri datele și informațiile necesare elaborării sintezelor privind obiectivele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase;

8. asigură accesul, în condițiile legii, pentru APM-urile din regiune, precum și pentru APM-urile din celelalte regiuni la date și informații necesare desfășurării activității și participă la schimbul de astfel de date și informații între aceste autorități;

9. informează imediat Secretariatul de risc din ANPM privind producerea unui accident major;

10. transmite informațiile solicitate de secretariatele de risc din ANPM și MMGA;

11. utilizează proceduri elaborate și transmise spre aplicare de Secretariatul de risc din MMGA;

12. supune spre aprobare conducerii corespondența destinată factorilor interesați din afara ARPM;

13. întocmește un raport lunar privind activitatea proprie și îl prezintă spre avizare conducerii ARPM (după caz, corelat cu atribuția similară a componentei locale a ARPM);

14. evaluează necesitățile de instruire și pregătire a personalului din secretariatele de risc din APM-uri;

15. pentru componenta locală a ARPM (județul de reședință) atribuțiile sunt cele menționate la lit. A.

C. Secretariatul de risc din ANPM:

1. coordonează din punct de vedere tehnic, la nivel național, secretariatele de risc din APM-uri și ARPM-uri;

2. urmărește respectarea termenelor stabilite pentru implementarea la nivel național a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și ale legislației subsecvente;

3. înființează Comisia pentru siguranța instalațiilor și accidente;

4. asigură secretariatul tehnic al Comisiei pentru siguranța instalațiilor și accidente;

5. înființează Comisia pentru acreditarea experților externi;

6. asigură secretariatul tehnic al Comisiei pentru acreditarea experților externi;

7. elaborează proceduri specifice în domeniul managementului riscului și controlului activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, împreună cu Secretariatul de risc din MMGA;

8. propune programe de evaluare a riscului la nivel național, le supune dezbaterii specialiștilor din domeniu și le transmite Secretariatului de risc din MMGA;

9. solicită de la secretariatele de risc datele și informațiile necesare desfășurării activității;

10. primește și actualizează datele și informațiile din sistemul secretariatelor de risc cu privire la accidentele produse pe plan național și întocmește rapoarte privind: cauzele accidentelor produse, rezultatele analizelor de specialitate ale acestora, concluziile și experiența acumulată, în vederea diseminării informațiilor la factorii interesați;

11. creează și actualizează registrul-bază de date care va cuprinde: informații referitoare la obiectivele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și ale legislației subsecvente, accidentele produse și cauzele acestora, măsurile stabilite și experiența acumulată, rezultatele evaluărilor și celelalte documente relevante;

12. informează imediat Secretariatul de risc din MMGA privind producerea unui accident major;

13. schimbă date și informații cu organisme specializate, la nivel național și internațional;

14. inițiază și încurajează schimbul de experiență dintre specialiștii din domeniul specific de activitate, inclusiv cu structuri similare internaționale;

15. se documentează cu privire la accidentele produse pe plan internațional și întocmește informări în vederea diseminării informațiilor la factorii interesați;

16. colaborează, potrivit legii, cu autoritățile pentru protecție civilă și cu celelalte autorități competente;

17. supune spre aprobare conducerii corespondența destinată factorilor interesați din afara ANPM;

18. întocmește un raport lunar privind activitatea proprie și îl prezintă spre avizare conducerii direcției de specialitate din ANPM;

19. inițiază și participă la programe și proiecte interne și internaționale;

20. evaluează necesitățile de instruire și pregătire a personalului din secretariatele de risc și organizează activități pentru instruirea și pregătirea acestuia.

D. Secretariatul de risc din MMGA:

1. monitorizează la nivel național activitatea secretariatelor de risc din APM-uri, ARPM-uri și ANPM;

2. verifică respectarea dispozițiilor legale privind funcționarea și organizarea secretariatelor de risc din APM-uri, ARPM-uri și ANPM;

3. urmărește respectarea termenelor stabilite pentru implementarea la nivel național a dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 95/2003 și ale legislației subsecvente și recomandă măsuri de conformare;

4. participă la activitatea Comisiei pentru siguranța instalațiilor și accidente;

5. participă la activitatea Comisiei pentru acreditarea experților externi;

6. elaborează împreună cu Secretariatul de risc din ANPM proceduri specifice în domeniul managementului riscului și controlului activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase și le transmite spre aplicare secretariatelor de risc;

7. solicită datele și informațiile necesare desfășurării activității de la secretariatele de risc;

8. primește datele și informațiile din sistemul secretariatelor de risc cu privire la accidentele produse pe plan național și întocmește rapoarte privind: cauzele accidentelor produse, rezultatele analizelor de specialitate ale acestora, concluziile și experiența acumulată, în vederea diseminării la factorii interesați;

9. creează și actualizează registrul-bază de date care va cuprinde: informații referitoare la obiectivele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 95/2003, accidentele produse și cauzele acestora, măsurile stabilite și experiența acumulată, rezultatele evaluărilor și celelalte documente relevante;

10. inițiază și încurajează schimbul de experiență dintre specialiștii din domeniul specific de activitate, inclusiv cu structuri similare internaționale;

11. se documentează cu privire la accidentele produse pe plan internațional și întocmește informări în vederea diseminării la factorii interesați;

12. inițiază și participă la programe și proiecte interne și internaționale;

13. elaborează și propune spre aprobare ordine ale ministrului, care au fost supuse în prealabil consultării specialiștilor;

14. recomandă programe de evaluare a riscului la nivel național și, după caz, le propune spre aprobare prin ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor;

15. colaborează, potrivit legii, cu autoritățile pentru protecție civilă și cu celelalte autorități competente;

16. la solicitarea autorităților, inițiază expertize speciale privind pericole probabile sau efecte ale accidentelor în care sunt implicate substanțe periculoase;

17. schimbă la nivel național și internațional informații cu organisme specializate privind activitățile în care sunt implicate substanțe periculoase;

18. transmite informații cu privire la accidentele survenite pe plan internațional către autoritățile competente sau alte organisme specializate;

19. raportează la Uniunea Europeană datele și informațiile, conform procedurilor internaționale;

20. supune spre aprobare conducerii corespondența destinată factorilor interesați din afara MMGA;

21. întocmește un raport lunar privind activitatea proprie și îl prezintă spre avizare conducerii direcției de specialitate din MMGA;

22. evaluează necesitățile de instruire și pregătire a personalului din secretariatele de risc și organizează activități pentru instruirea și pregătirea acestuia.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 015517